31978L0170

PADOMES DIREKTĪVA
(1978. gada 13. februāris)
par telpu apsildes siltuma ģeneratoru darbību un karstā ūdens ražošanu jaunās vai esošās ražošanā neizmantojamās ēkās un par siltumizolāciju un vietējo karstā ūdens sadali jaunās ražošanā neizmantojamās ēkās

(78/170/EEK)

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas Līgumu un jo īpaši tā 103. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ([1]),

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([2]),

tā kā savā 1974. gada 17. septembra rezolūcijā par Kopienas jauno enerģijas politikas stratēģiju ([3]) Padome izvirzīja mērķi samazināt saimniecībā izmantojamā patēriņa pieauguma tempu ar racionālas un ekonomiskas enerģijas izmantošanas pasākumiem, neapdraudot sociālās un ekonomiskās attīstības mērķu sasniegšanu;

tā kā 1974. gada 17. decembra rezolūcijā par Kopienas rīcības programmu enerģijas racionālai izmantošanai ([4]) Padome atzīmēja, ka Komisija savos Padomei adresētajos paziņojumos, kuru nosaukums "Racionāla enerģijas izmantošana", ir izstrādājusi Kopienas rīcības programmu šajā jomā;

tā kā visi enerģijas racionālas izmantošanas uzlabojumi parasti labvēlīgi ietekmē apkārtējo vidi;

tā kā ēku apkures sistēmu sektors ir ļoti piemērots šādiem pasākumiem;

tā kā ieteikums 76/493/EEK ([5]) attiecas uz esošo ēku apkures sistēmām;

tā kā jaunu apkures sistēmu gadījumā ir nepieciešams pēc iespējas ātrāk iegūt enerģijas ietaupījumus, kas ietekmēs kopējo enerģijas patēriņu pēc sistēmu uzstādīšanas;

tā kā šā iemesla dēļ būtu jāpieņem direktīva, kas paredzētu vispārīgu modeli, saskaņā ar kuru dalībvalstis kopīgi pētītu enerģijas taupīšanas metodes, lai samazinātu Līguma 103. panta 4. punktā minēto piegādes grūtību iespaidu;

tā kā telpu apkures un saimniecībā izmantojamā karstā ūdens ražošanas siltuma ģeneratori jaunajās vai esošajās ražošanā neizmantojamajās ēkās būtu jāpārbauda ražošanas vai uzstādīšanas laikā;

tā kā ekonomiski pamatotos apstākļos jaunās ražošanā neizmantojamās ēkās būtu obligāti jāparedz gan ģeneratoru, gan uzkarsēto šķidrumu izplatīšanas sistēmu siltuma izolācija;

tā kā Komisijai būtu regulāri jāsaņem informācija par paredzēto pasākumu īstenošanu un iegūtajiem vai paredzamajiem rezultātiem;

tā kā šai direktīvai paredzētajiem īstenošanas pasākumiem būtu jāietver dalībvalstu to tiesību aktu tuvināšanai paredzētie pasākumi, kas attiecas uz šajā direktīvā aplūkotajām jomām, un tie būtu jāvērš uz notiekošā darba saskaņošanu vai tie būtu jāveic šajās jomās gan Kopienas, gan starptautiskajā līmenī,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

1. Dalībvalstis veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu visu jauno telpu apkures un/vai karstā ūdens ražošanas siltuma ģeneratoru, kas atrodas jaunās vai esošās ražošanā neizmantojamās ēkās, atbilstību minimālajām darbības prasībām.

Ja ģeneratoros var izmantot dažādus enerģijas veidus, tad minimālajām darbības prasībām jāattiecas uz katru lietoto enerģijas veidu.

([1]) OV C 266, 7.11.1977., 55. lpp.
([2]) OV C 287, 30.11.1977., 9. lpp.
([3]) OV C 153, 9.7.1975., 1. lpp.
([4]) OV C 153, 9.7.1975., 5. lpp.
([5]) OV L 140, 28.5.1976., 12. lpp.

Termins "siltuma ģenerators" konkrēti nozīmē karstā ūdens boilerus, tvaika boilerus, gaisa sildītājus ar detaļām un jo īpaši ar attiecīgajām ugunsdzēšamajām iekārtām, kas piemērotas izmantotajam dabiskajam kurināmajam. Kombinētos elektrības/siltuma ģeneratorus arī uzskata par siltuma ģeneratoriem, un minimālajām darbības prasībām, ko tiem piemēro, jāattiecas uz pilno saražotās enerģijas daudzumu.

Elektriskie siltuma ģeneratori ar pretestībām un pieslēgumiem tālvadāmam apkures tīklam netiek ietverti.

Tās iekārtas, kurām nav iespējama pārbaude atkarībā no veida, pēc attiecīgiem tehniskiem pētījumiem būs turpmāko priekšlikumu priekšmets.

2. Dalībvalstis nodrošina to, ka atbilstību minimālajām darbības prasībām garantē pārbaude, ko veic vai nu ģeneratora ražošanas laikā, vai uzstādīšanas laikā.

3. Ražošanas laikā pārbaudei pakļautos siltuma ģeneratorus nevar piedāvāt pārdošanai, ja tie neatbilst minimālajām darbības prasībām, un atbilstību attiecīgajiem noteikumiem apliecina ar datu plāksnīti, kurā ir sniegta šāda minimālā informācija:

— ražotāja adrese,

— siltuma ģeneratora veids un izlaides gads,

— siltuma jauda katram paredzamajam enerģijas veidam, izteikta kW,

— izmantotās enerģijas vai enerģiju veids un raksturlielumi,

— sildošā šķidruma maksimālā temperatūra,

— pārbaudes apstiprinājums un tās iestādes adrese, kas veikusi pārbaudi,

— katra siltuma ģeneratora patēriņš, darbinot to atbilstīgi noteiktajai jaudai.

Termins "siltuma jauda" attiecas uz lielāko saražoto daudzumu, kādu siltuma ģenerators var piegādāt nepārtraukti.

Ja uzstāda tāda veida siltuma ģeneratoru, kas ir pakļauts pārbaudei ražošanas laikā, lietotāju nodrošina ar rakstiskām izmantošanas un apkalpes instrukcijām, kas ļauj viņam sasniegt optimālu efektivitāti. Šīm instrukcijām ir jābūt pārbaudītām tādā pašā veidā kā ģeneratoriem, un tajās ir jāietver galvenie pārbaudes konstatējumi.

4. Ja siltuma ģeneratori ir pakļauti pārbaudei uzstādīšanas laikā, enerģijas zaudējumi nedrīkst pārsniegt dalībvalstīs noteiktos daudzumus.

2. pants

Dalībvalstis veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka jaunajās ražošanā neizmantojamajās ēkās ekonomiski pamatota izplatīšanas un glabāšanas sistēmu izolācija ir obligāta attiecībā gan uz sildošo šķidrumu, gan uz saimniecībā izmantojamo karsto ūdeni.

Šie noteikumi attiecas arī uz tālvadāmam apkures tīklam pieslēgtām sistēmām.

Tie attiecas arī uz jauniem karstā ūdens siltuma ģeneratoriem visās jaunās vai esošās ražošanā neizmantojamās ēkās.

3. pants

1981. gada 1. janvāris ir datums, no kura sākot, vairs nedrīkst uzstādīt siltuma ģeneratoru, kas neatbilst minimālajām darbības prasībām saskaņā ar 1. pantu.

2. pantā minētos pasākumus piemēro no 1980. gada 1. jūlija.

4. pants

Dalībvalstis attiecīgi informē Komisiju par pasākumiem, kas veikti šajā direktīvā aplūkotajā jomā, kā arī par rezultātiem, kas iegūti vai tiek sagaidīti no šādiem pasākumiem.

5. pants

Šī direktīva nekādi neskar pasākumus, kuru pamatā ir Līguma 100. pants.

6. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 1978. gada 13. februārī

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

P. DALSAGER